

STS de 16 de juny de 2005, recurs 3332/2003

Delimitació de l'àmbit de responsabilitat empresarial en els casos d'fracotització (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència, **el supòsit de fet analitzat se centra a determinar quin és l'abast de la responsabilitat empresarial de pagament de prestacions** (art. 126.2 LLGSS) **quan l'empresa no ha cotitzat, en relació a la totalitat del seu personal, per un determinat concepte salarial, donant lloc a una situació d'fracotització.** La reclamació judicial la presenta un treballador que reclama una quantia superior per la seva pensió d'incapacitat permanent derivada d'accident de treball.

El TS conclou que:

- En els casos de pensió d'incapacitat permanent per accident de treball –que no requereix de cotització prèvia- es sosté el criteri jurisprudencial anterior a la STS de 8 de maig de 1997, i, en conseqüència, es manté la responsabilitat empresarial en els casos de manca de pagament o descoberts complets a la Seguretat Social.
- Aquesta responsabilitat empresarial només es pot reduir o modificar tenint en compte les circumstàncies concurrents i tenint present, en tot cas, si l'actitud incomplidora de l'empresa respon, o no, a una contumaç voluntat d'ometre de forma sistemàtica i continuada el deure de cotitzar a la Seguretat Social.
- Tenint en compte les circumstàncies del cas en concret, **el TS considera que existeix un cert ànim defraudador revelador d'una voluntat deliberadament rebel al compliment de l'obligació de cotitzar adequadament, i en conseqüència, declara la responsabilitat empresarial per la diferència de pensió, sense perjudici de l'obligació de la mútua d'accidents de treball d'avançar el seu import total, així com la responsabilitat subsidiària de l'INSS.**

Cal tenir present que **aquest criteri és perfectament aplicable en el cas del personal laboral al servei de les entitats locals.**